

РЕШЕНИЕ

№ 1048

гр. София, 21.02.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 27.01.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Мира Петракиева и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **11919** по описа за **2016** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. Г. Д.-С., подадена чрез адв.П., срещу Решение от 28.06.2016 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 20430/2015 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № ПР-НП-46/06.11.2015 г., издадено от Председателя на Сметната палата, с което на М. Г. Д.-С., ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.4, ал.1, т.1 във вр.с чл.8 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности, е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. на основание чл.8, ал.2 от ЗПИЛЗВДДД.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон. Излагат се съображения, че отговорността е ангажирана след изтичане на срока по чл.34 от ЗАНН, както и че административното нарушение е маловажно. Искането до касационния съд е за отмяна на решението на СРС и за отмяна на НП. По време на проведеното по делото открито заседание касаторът чрез адв.П. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба - Председателят на Сметната палата, в с.з. не се представлява. Представил е становище по същество на спора, с което моли Съда да

остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд-София град, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на другата страна и на представителя на СГП, и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Районният съд е приел, че при направена проверка на 09.10.2015 г. в дирекция "Публичен регистър" към Председателя на Сметната палата на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации на лицата, които са задължени по Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни и други длъжности, да подават декларации за имуществото си по чл.3, ал.1, т.1-4 ЗПИЛЗВДДД в едномесечен срок от встъпването, съответно освобождаването от длъжност. Установено е, че със Заповед № 01-001/09.03.2015 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за насърчаване на малките и средните предприятия М. Г. Д.-С. е назначена на длъжност главен секретар на изпълнителната агенция и е встъпила в длъжност на същата дата. Като такава е била задължена да подаде встъпителна декларация, считано от 09.03.2015 г., като до 09.04.2015 г. не е подала в Сметната палата декларация по реда на ЗПИЛЗВДДД относно своето имущество, доходи и разходи. На 05.10.2015 г. Изпълнителният директор на агенцията е уведомил дирекция "Публичен регистър" към Сметната палата, че М. Г. Д.-С. е назначена за главен секретар на агенцията, считано от 09.03.2015 г. На 08.10.2015 г. касационната жалбоподателка е подала декларация по ЗПИЛЗВДДД по електронен път, а след това отново – на 09.10.2015 г.

Административно-наказателното производство е образувано със съставения АУАН № ПР-119/21.10.2015 г. срещу касационната жалбоподателка от ст.експерт при наказващия орган за това, че декларацията не е подадена в срок от 1 месец от встъпване в длъжност. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.4, ал.1, т.1 ЗПИЛЗВДДД.

При тази фактическа обстановка, която е възприета от наказващия орган, е издадено и обжалваното пред районния съд НП.

В хода на първоинстанционното производство районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е установил, че при съставянето на АУАН не е допуснато нарушение на чл.34, ал.1 ЗАНН, като същият е съставен преди изтичане на 3-месечния срок считано от откриване на нарушителя. Приел е, че жалбоподателката е извършила нарушението, за което ѝ е наложено административното наказание. Подчертал е, че случаят не е маловажен по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок и от надлежно упълномощено лице, поради което следва да се разгледа по същество.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Правилно районният съд е приел, че АУАН е съставен без да е допуснато нарушение на чл.34, ал.1 ЗАНН, като е съставен в рамките на 3-месечния срок, считано от откриване на нарушителя. Нарушението е установено в хода на проверка, възложена във връзка с писмото на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и

средните предприятия, в хода на която са събрани доказателства за това има ли извършено нарушение по ЗПИЛЗВДДД от страна на касатора. Следва да бъде отбелязано, че най-ранният момент, в който контролните органи са установили нарушението и нарушителя, е именно моментът на получаване на писмото, в който са обективирани данните за встъпването на лицето в длъжност. Разпоредбата на чл.34 ЗАНН, уреждаща давностните срокове, сочи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. Съгласно чл.36, ал.1 ЗАНН административнонаказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. АУАН се съставят от длъжностните лица, посочени в чл.37, ал.1 ЗАНН, и от представители на обществеността, ако са овластени за това с нормативен акт. В Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по н.д. № 48/1981 г., ОСНК на ВС (неизгубило значение) е посочено, че съобразно изискването на чл.34, ал.1, предл.2 ЗАНН административнонаказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, респ. две години за митнически нарушения. Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административнонаказателно преследване - тримесечен и едногодишен, респ. двугодишен. Първият срок започва от деня, в който органът, овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя.

В конкретната хипотеза актосъставителят е участвал в проверката и следва да се приеме, че най-ранната дата на откриване на нарушителя е датата на извършване на проверката в регистрите на Сметната палата. В случая е налице хипотезата на паралелно действащи контролни органи, тъй като контролният орган, участвал в проверката и актосъставителят са един и същ. Видно е от съпоставка между датите на уведомителното писмо от Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средните предприятия (05.10.2015 г.), и датата на съставяне на акта (21.10.2015 г.), че проверката е предприета веднага след уведомяването на Сметната палата. В духа на посоченото ТР при паралелно действащите контролни органи трябва да се изхожда от принципа, че нарушителят е субект на права в административно-наказателното правоотношение, поради което е недопустимо да функционират две паралелни правоотношения по повод на едно и също нарушение. С откриване на нарушителя от който и да е контролен орган, възниква административнонаказателното правоотношение. И в този случай тримесечният срок тече от деня, в който за първи път е открит нарушителят от един от паралелно действащите контролни органи.

Нарушението и нарушителят са открити, а това е основание за съставяне на акта. Несъставянето на такъв в срока по чл.34, ал.1, предл.2 ЗАНН, което може да се получи както от бездействието на първия, така и от бездействието на втория контролен орган, ще доведе до отпадане отговорността на нарушителя. Недопустимо е след изтичане на тримесечния срок по чл.34, ал.1, предл.2 ЗАНН паралелно действащият контролен орган при открито вече нарушение да съставя акт, който да има за последица създаване на административнонаказателно правоотношение за нарушението, открито вече от надлежните контролни органи. Това ще съставлява нарушение на чл.31, ал.1, предл.2 ЗАНН, предвиждащ ограничен срок - тримесечен, само в рамките на който може да бъде съставен АУАН от кой и да е от паралелно действащите контролни органи.

В случая АУАН е съставен в рамките на посочения от законодателя тримесечен срок. Касационната инстанция споделя и изводите на районния съд по липсата на маловажност на нарушението. Същото не може да се счете като маловажно по смисъла на общата разпоредба на чл.28 ЗАНН предвид обществената значимост на задълженията по ЗПИЛЗВДДД.

По отношение размера на санкцията от 1000 лв., предвид факта, че административно-наказващият орган е наложил същата в минималния ѝ размер, касационната инстанция намира, че санкцията е правилно определена.

Предвид изложеното дотук следва да се приеме, че касираният съдебен акт не страда от приписваните му пороци и следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд-София град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.06.2016 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 20430/2015 г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: